

Emanuel Swedenborg

CALUL ALB

●Lambodar
2024

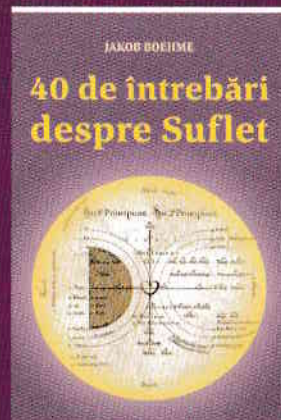
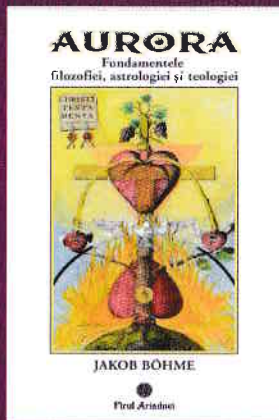
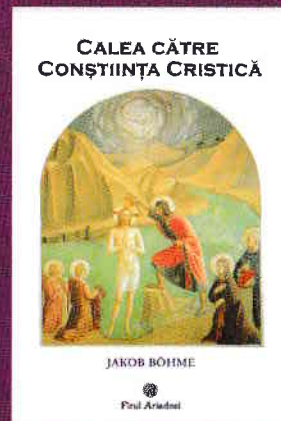
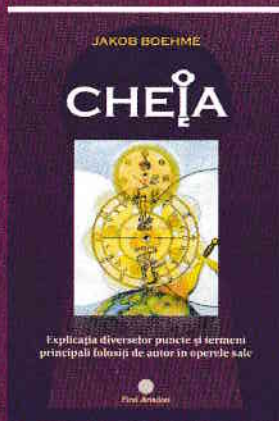
LIBRIS CUPRINS

We know
books

Calul alb – descris în Apocalipsă 19
pag. 3

**Cuvântul și semnificația sa spirituală
ori lăuntrică (extras din Arcana Celestă)**
pag. 21

Glosar
pag. 67

Vizitați site-ul lambodar.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

SWEDENBORG, EMANUEL

Calul alb / Emanuel Swedenborg. - București : Lambodar,
2024

ISBN 978-630-6656-00-4

2

● Lambodar

telefon: 0730 005 609
mail: contact@lambodar.ro
site: lambodar.ro

CALUL ALB – DESCRIS ÎN APOCALIPSĂ 19

[1] În Cartea Apocalipsei, Ioan descrie astfel Cuvântul, în ceea ce privește semnificația sa spirituală ori launtrică:

„Apoi am văzut Cerul deschis, și iată că s-a arătat un cal alb! Cel ce stătea pe el se cheamă «Cel credincios» și «Cel adevărat», și El judecă și Se luptă cu dreptate. Ochii Lui erau ca para focului; capul îl avea încununat cu multe cununii împărătești și purta un nume scris pe care nimeni nu-l știe, decât numai El singur. Era îmbrăcat cu o haină înmuiată în sânge. Numele Lui este: «Cuvântul lui Dumnezeu». Oștile din Cer Îl urmau călare pe cai albi, îmbrăcate cu in subțire, alb și curat. Pe haină și pe coapsă avea scris numele acesta: «Împăratul împăraților și Domnul domnilor».». (Apocalipsă 19:11-14, 16)

Numai prin semnificația lăuntrică se poate înțelege implicația acestor detalii specifice. Este evident că fiecare dintre ele reprezintă și semnifică ceva: Cerul care se deschide; calul de culoare albă; călărețul; judecata lui și faptul că luptă cu dreptate; ochii săi ca para focului; cununile și bogățiile pe care le poartă pe cap; faptul că are un nume pe care doar el îl cunoaște; veșmintele sale înmuiate în sânge; oștile cerești, îmbrăcate în in subțire, alb și curat, care îl urmează pe cai albi; faptul că pe haină și pe coapsă are înscris un nume. Se spune în mod limpede că acesta este Cuvântul, și că Dumnezeu este Cuvântul, deoarece este scris: „*Numele Lui este: «Cuvântul lui Dumnezeu»*”, iar apoi: „*Pe haină și pe coapsă avea scris numele acesta: «Împăratul împăraților și Domnul domnilor»*”.

Dacă interpretăm cuvintele în mod separat, putem vedea că reprezintă o descriere a semnificației spirituale ori

lăuntrice a Cuvântului. „*Cerul care se deschide*” reprezintă și semnifică faptul că înțelesul tainic al Cuvântului este văzut în Ceruri; astfel, este înțeles de către ființele din această lume pentru care Cerurile le sunt deschise. „*Calul alb*” reprezintă și semnifică o înțelegere a Cuvântului în ceea ce privește aspectul său mai profund (motivul acestei semnificații a calului alb va deveni mai clar în cele ce urmează). Fără îndoială, „*Cel care este așezat pe cal*” este Domnul Cuvântului și este, astfel, Cuvântul, deoarece se spune: „*Numele Lui este: «Cuvântul lui Dumnezeu»*”. El este descris ca fiind „*credincios și un judecător drept*” deoarece este bun, și este prezentat ca fiind „*adevărat*” și că „*luptă cu dreptate*” deoarece este drept, întrucât Domnul Însuși este dreptatea. Ochii săi „*ca para focului*” arată adevărul care emană din bunătatea iubirii sale dumnezeiești. Faptul că are multe „*cununi și bogății pe cap*” semnifică toate tipurile de bunătate și de adevăr care

apartin credinței. Are „un nume scris pe care nimeni în afară de el nu-l cunoaște” înseamnă că ceea ce este Cuvântul în aspectul său lăuntric este știut doar de el și de cei cărora el le dezvăluie aceasta. Faptul că „este îmbrăcat cu o haină înmuiată în sânge” arată Cuvântul în sensul său literal, care a suferit violență. „Oștile din Cer care îl urmează pe cai albi” semnifică ființele care înțeleg semnificația profundă a Cuvântului. Și „sunt înveșmântate în in subțire, alb și curat”, deoarece aceste ființe sunt conștiente de adevărul care provine din a face binele. Călărețul „are un nume înscris pe haină și pe coapsă”, semnificând ceea ce este adevărat și bun, și cum sunt de fapt adevărul și bunătatea.

Putem vedea din cele de mai sus și din ceea ce urmează (pasajul despre Cuvânt) faptul că avem aici o predicție: în jurul ultimului timp al Bisericii va fi revelată (înțeleasă) semnificația spirituală sau lăuntrică a Cuvântului. Ceea ce se va petrece atunci este descris în *Arcana Celestă, versetele 17-21*.

Nu este necesar să demonstrăm aici că aceasta este semnificația acestor cuvinte,

întrucât detaliile au fost explicate în *Arcana Celestă*, după cum urmează:

Domnul este Cuvântul, deoarece El este adevărul dumnezeiesc: 2533, 2813, 2894, 5272, 8535. Cuvântul este adevăr dumnezeiesc: 4692, 5075, 9987. Se spune că Cel care este așezat pe cal judecă și luptă cu dreptate, deoarece Domnul Dumnezeu este dreptate; Domnul Dumnezeu este numit „*dreptate*”, deoarece a salvat neamul omenesc prin puterea sa: 1813, 2025–2027, 9715, 9809, 10019, 10152. Dreptatea este o formă de merit, care aparține doar Domnului Dumnezeu: 9715, 9979. Ochii săi sunt precum para focului, ceea ce înseamnă că adevărul dumnezeiesc provine din bunătatea iubirii Sale dumnezeiești, întrucât ochii semnifică înțelegerea și adevărul care aparțin credinței: 2701, 4403–4421, 4523–4534, 6923, 9051, 10569; iar para focului arată bunătatea iubirii: 934, 4906, 5215, 6314, 6832. Faptul că are un nume scris, pe care nimeni în afară de el nu-

cunoaște, înseamnă că nimeni nu poate înțelege cum este Cuvântul în sensul său tainic, cu excepția sa și a celor cărora el le dezvăluie aceasta, întrucât numele semnifică cum este cu adevărat un anumit aspect: 144–145, 1754, 1896, 2009, 2724, 3006, 3237, 3421, 6674, 9310. Haina înmuiată în sânge prezintă Cuvântul în sensul său literal, care a suferit violență, deoarece un veșmânt semnifică adevărul – adevărul înveșmântează ceea ce este bun: 1073, 2576, 5248, 5319, 5954, 9212, 9216, 9952, 10536; iar acest aspect are legătură în mod special cu formele cele mai externe ale adevărului, și prin urmare cu „litera” Cuvântului: 5248, 6918, 9158, 9212; și pentru că sângele semnifică violența manifestată de ceea ce este fals asupra a ceea ce este adevărat: 374, 1005, 4735, 5476, 9127. Oștile din Cer care îl urmează pe cai albi semnifică ființele care dețin înțelegerea asupra aspectelor mai profunde ale Cuvântului, întrucât oștile semnifică ființele care înțeleg adevărul

și sunt dornice să facă binele, aspecte ce sunt caracteristice Cerului și Bisericii: 3448, 7236, 7988, 8019; un cal semnifică înțelegerea: 3217, 5321, 6125, 6400, 6534, 7024, 8146, 8381; iar albul semnifică adevărul văzut în lumina Cerului, fiind astfel adevărul profund: 3301, 3993, 4007, 5319. Aceste ființe sunt îmbrăcate în in subțire, alb și curat, ceea ce arată că ele sunt profund conștiente de adevărul care provine din a face binele, întrucât inul sau inul subțire semnifică adevărul de origine cerească, adică adevărul care provine din a face binele: 5319, 9469. Călărețul are un nume înscris pe haină și pe coapsă, ceea ce arată ce anume este adevărat și bun, și cum sunt de fapt adevărul dumnezeiesc și bunătatea dumnezeiască, deoarece haina semnifică ceea ce este adevărat, iar numele cum este adevărul (așa cum am menționat mai sus), pe când coapsa semnifică bunătatea care provine din iubire: 3021, 4277, 4280, 9961, 10488. „Împăratul împăraților și Domnul

domnilor” este Domnul Dumnezeu în relație cu adevărul și cu bunătatea. Domnul este numit „*Împărat*” datorită adevărului Său dumnezeiesc: 3009, 5068, 6148. El este „*Domn*” datorită bunătății sale dumnezeiești: 4973, 9167, 9194.

Putem vedea din aceasta cum este Cuvântul în semnificația sa spirituală sau lăuntrică, și faptul că nu există un cuvânt în el care să nu semnifice ceva spiritual, ceva despre Cer și Biserică.

[2] Căii sunt adesea menționați în cărțile profetice ale Cuvântului, dar până acum nimeni nu a pătruns ideea că un cal înseamnă înțelegere, iar călărețul său este o ființă inteligentă. Posibil pentru că pare ciudat și uluitor să spui că un cal are o asemenea semnificație spirituală, și astfel o asemenea semnificație în contextul Cuvântului. Însă există multe pasaje în Cuvânt care susțin aceasta. Iată câteva dintre ele:

În *Profeția lui Israel despre Dan*:
„Dan va fi un șarpe pe drum, o năpărcă pe cărare, mușcând călcâiele calului, făcând să cadă călărețul pe spate.”. (Geneză 49:17)

Nimeni nu vă înțelege semnificația acestei profeții despre unul dintre triburile lui Israel, dacă nu cunoaște semnificația șarpelui, a calului și a călărețului. Însă este evident pentru toată lumea că este vorba despre un sens spiritual. Puteți vedea ce semnifică aceste aspecte în *Arcana Celestă 6398-6401*, unde este explicată această profeție.

În *Habacuc*:

„S-a mâniat oare Domnul pe râuri? Împotriva râurilor se aprinde mânia Ta sau împotriva mării se varsă urgia Ta, de ai încălecat pe caii Tăi și Te-ai suit în carul Tău de biruință? Cu caii Tăi mergi pe mare, pe spuma apelor mari.”. (*Habacuc 3:8, 15*)

Putem vedea că aici caii semnifică un aspect spiritual, deoarece se vorbește despre Dumnezeu. Altfel, ce ar implica

faptul că Dumnezeu își călărește caii și merge pe mare cu caii Săi?

Același aspect este valabil și în *Zaharia 14:20*: „În ziua aceea, va sta scris până și pe zurgălăii cailor: Sfinții Domnului!”; și în *Zaharia 12:4*: „În ziua aceea, zice Domnul, voi lovi cu amețeală pe toți caii și cu turbare pe cei ce vor călări pe ei; dar voi avea ochii deschiși asupra casei lui Iuda și voi orbi toți caii popoarelor”. Aici este vorba despre epurarea Bisericii, care se va petrece atunci când nu va mai exista nicio înțelegere despre ce este adevărat, și este descris în termeni de cal și călăreț. Altfel, ce sens ar avea lovirea fiecărui cal cu amețeală și orbirea tuturor cailor popoarelor? Ce legătură are aceasta cu Biserica?

În *Iov*:

„Căci Dumnezeu nu i-a dat înțelepciune și nu i-a făcut parte de pricepere. Când se scoală și pornește, râde de cal și de călărețul lui. Tu dai putere calului, și-i îmbraci gâtul cu o coamă ce fâlfâie?”. (*Iov 39:17-19*)